

ton roššyppe. Dyž neczišty Duch s Głoweka wujndže, pschekhodzi won sruhe Wješta, a pyta Wotpocziška a dyž nenamaka, refne won: Ja zu so saso wroczič do swojeho Doma, skotrehož wujšchol sým. A dyž pschindže, namaka won ton Dom s Koschczischczemi wumeczeny a wuhotowany. Tedy dže won a wosme s ydom druhich Duchow kšebi, kotšiz horschi su, dyžli won sam, a dyž tam sajndu, bydla woni tam, a budže napošletku stym samym Głowekom hore, dyžli s prjotka bje. Poda so rak, jako won to ryczese, da pošbeže jena Zonska bes Ludom swoj Loš, a džešche knemu: Sbožny je ton Žiwot, kiž cze nošyt je, a te Nadra, kotrež ty zyžal s y. Won pak džešche: Haj, sbožni su czi, kiž Bože Słowo slyšcha, a to same wobarnuju.

To dženšnišche Szenje ryczi, kajž slyšchicze, wot Gzertow Wobuhonenja, a je runje we tym Wotpoladanju, jako to dženš tydženišche, na ton Gzaš položene, so so czi Ludžo psches Koskacze, Pokutu a Spowedanje so dyrbeli poljepšchowacz, a Gzerta wobuhonicz.

Ty pak možesch to Szenje lasowacz dženš, aby jutši, wšjeczi aby Pošzi, da je wone jara bohate, a budže nam we nim ton Skutk našeho lubeho Knesa Jesom Krysta prjotk dzeržany, kotryž so niz jeno tedom stal je, ale kotryž wostacz dyrbi hacž do Konza Sšwjeta, a tak dołho, hacž jeho Kralestwo na Semi wostane. Wot tajšeho Skutka je to dženš tydženišche Szenje tež ryczalo. Ale tudy je pschistajene, kak wone wot Ludži je schelko wuklawowane bylo. To budže nam pjeknu wuzitnu Wucžbu dacž, kajž wy slyšhecž budžecze. My pak zemj predy wot teho Skutka Krystušoweho ryczecž, a tak wopomnicž

Tu krasnu Moz Krystušowu, po kotrejž won Gzertow wobuhonistych Głowekow.

I. Kak won to schjednje we swojej Zyrkwi psches Słowo a Sakramentaj cžini;

II. Kak so Głowekojo pschi tym schelko sadžerža.

I. So pak našch Knes Jesus tudy Gzerta wucžeri, je nam swošebnemu Trošchtej pišane, so my wuknyč a wedžicž dyrbimy, so won Knes je na Gzerczi a jeho Kralestwi, a so tajki Skutk, kotryž so tedom widomnje a

cželnje sapocžal je, nepschestane, ale w tym Kšechszijanstwi hacž do sudneho Duja wostacz budže. Pschetož ktajkemu Skutku je Krystuš swoje s wjate Wustajenja, jako s wjatu Ghezenizu, to wošozy doštojne Wotkasanje, to Słowo a Njehow Wodacze a schitko druhe, sčtož kprjedarskemu Hamtej slyšcha, po šebi wostajit, so by Gzertej jeho Kralestwo wutupene, jemu Ludžo wulojeni a won s Ludži wohn wuhnaty byl.

Pschetož tak steji pišane pola Jes. 55. verbum meum non redibit vacuum. Nunje jako Deschczik, kotryž na suchu Semju pada, bes Wuzitka neje, ale schitko so po nim seleni a wožiwu, tak tež ma Bože Słowo sawjeszje stajnje pola njekotrych Wuzitk. Pschetož ton s wjaty Duch ze schudžom stym Słowom byč, te Wutroby psches njo roššwjetlicž, sahoricž a wucžiszicž a je tak wot Mozy teho Gzerta a jeho Tyranstwa wumoz.

A hacž to runje psched Sšwjetom žane wulke Poladanje nima a sčželnymaj Wocžomaj widžene nebudže, kajž tedom, jako so wot Krystuša po cželnym Waschnju sta, da nicžo na tym ležane neje. Pschetož Sšwjet bes teho hodny neje, so by jeno jenicžku Schkrjecžku wot Božej Mozy woladal, won dyrbi šlepy byč, hanicž, sanicžowacz a lestrowacz, kajž my widžimy, so won tudy temu Knesej Krystušej cžini.

My pak, kotšiz my to Słowo mamy a horšewošmemy, dyrbimy to widžicž, a so W-